

بررسی نگاه‌ها و سیاست‌های مطرح شده

در قانون اختیارات دفاع ملی ۲۰۲۴ ایالات متحده

نسبت به چین

بخش‌های مرتبط با افزایش بازدارندگی آمریکا

در منطقه هند و اقیانوس آرام

بهمن ۱۴۰۲

مرکز تحلیل
راهبردی و بین‌الملل

باسمه تعالی

بررسی نگاه‌ها و سیاست‌های مطرح شده در قانون اختیارات دفاع ملی ۲۰۲۴ ایالات متحده نسبت به چین

بخش‌های مرتبط با افزایش بازدارندگی آمریکا در منطقه هند و اقیانوس آرام

مقدمه

استراتژی امنیت ملی ایالات متحده ۲۰۲۲، چین را به عنوان مهمترین چالش ژئوپلیتیک آمریکا معرفی می‌کند. این استراتژی چین را تنها رقیب ایالات متحده می‌داند که قصد دارد نظم بین‌المللی موجود را تغییر دهد و به طور فزاینده‌ای ظرفیت این کار را دارد. در پی آن استراتژی ده‌ساله دفاع ملی آمریکا^۱ که در اکتبر ۲۰۲۲ منتشر شد چین را به عنوان «چالش سرعت»^۲ برای وزارت دفاع آمریکا معرفی می‌کند و از آن می‌خواهد که «فورا برای حفظ و تقویت بازدارندگی ایالات متحده در مقابل چین اقدام کند.» براساس این اولویت بندی ها، قانون اختیارات دفاع ملی ۲۰۲۴^۳ تمرکز خود را بر چین گذاشته است. در بخش اول این گزارش با نگاهی کلی ابعاد مختلف این قانون را که بر چین تمرکز کرده است بررسی کردیم.

استراتژی دفاع ملی چهار اولویت دفاعی در سطح بالا را که وزارت باید برای تقویت بازدارندگی دنبال کند، مشخص می‌کند. دفاع از خاک آمریکا؛ جلوگیری از حملات استراتژیک علیه ایالات متحده، متحدان و شرکایش؛ جلوگیری از پرخاشگری^۴ و در صورت لزوم آمادگی برای غلبه بر درگیری؛ و در نهایت ایجاد یک نیروی مشترک انعطاف‌پذیر و اکوسیستم دفاعی برای اطمینان از مزیت نظامی آینده آمریکا. این استراتژی برای تقویت بازدارندگی آمریکا، سه راهبرد «بازدارندگی یکپارچه»^۵، «کمپین‌سازی»^۶ و ایجاد مزیت پایدارا ارائه می‌دهد. بنابر تعریف استراتژی دفاع ملی آمریکا، «بازدارندگی یکپارچه» به عنوان سنگ بنای استراتژی دفاع ملی ۲۰۲۲ شناسایی می‌شود، و مستلزم ادغام همه ابزارهای قدرت ملی (نظامی، سیاست‌های اقتصادی و دیپلماتیک) با شبکه قوی متحدان و شرکا است به طوری که اطمینان حاصل شود که دشمنان بالقوه آمریکا درک کنند که هزینه تجاوز به ایالات متحده یا متحدان و شرکای او بسیار بیشتر از هرگونه دستاورد قابل تصور است. «بازدارندگی یکپارچه» شامل بازدارندگی از طریق انکار^۷، بازدارندگی از طریق تاب‌آوری^۸ و بازدارندگی با تحمیل هزینه‌های مستقیم و جمعی^۹ می‌شود.

1. National Defense Strategy

<https://media.defense.gov/2022/Oct/20/2210101/20221020-310384527-NATIONAL-DEFENSE-STRATEGY-NPR-MDR.PDF>

۲. "pacing challenge"

۳. <https://www.govinfo.gov/content/pkg/CPRT-11AHPRT02886/pdf/CPRT-11AHPRT02886.pdf>

۴. aggression

۵. integrated deterrence.

۶. CAMPAIGNING

۷. Deterrence by Denial.

۸. Deterrence by Resilience.

۹. Deterrence by Direct and Collective Cost Imposition.

کمپین‌سازی به عنوان راهبرد دیگری در کنار بازدارندگی یکپارچه تعریف می‌شود، به دنبال طراحی و اجرای عملیات هایی در طول زمان و مکان به نحوی است که همه در خدمت یک هدف استراتژیک باشند. این اقدامات به دنبال آن هستند که محیط را به نفع ایالات متحده و متحدان و شرکایش تغییر دهند و در عین حال فعالیت‌های رقبا خصوصاً آن‌هایی که در منطقه خاکستری انجام می‌شود و به طور جدی به منافع آمریکا لطمه می‌زند را محدود، ناامید و مختل کند. نشان دادن حضور، تعهد و توانایی ترکیبی ایالات متحده، تمرین منظم، تمرینات مشترک با متحدان و شرکا در مناطق کلیدی، عملیات آزادی ناوبری، ترازیت منظم کشتی‌های ایالات متحده در مناطق اختلافی بخش‌هایی از فعالتهایی است که قرار است به طور برنامه‌ریزی شده و هدفمند در این کمپین‌ها برای افزایش بازدارندگی آمریکا پیگیری می‌شود.

از طرف دیگر استراتژی هند و اقیانوس آرام^{۱۰} اهمیت راهبردی این منطقه را برای آمریکا نشان می‌دهد. این استراتژی تاکید می‌کند که منافع آمریکا تنها در صورتی قابل پیشبرد است که ایالات متحده محکم در اقیانوس هند و اقیانوس آرام لنگر بیاندازد و حضور خود در منطقه را در کنار نزدیکترین متحدان و شرکای خود تقویت کند. آمریکا تلاش می‌کند تا به جای درگیری مستقیم با چین محیط راهبردی که چین در آن فعالیت می‌کند را شکل دهد و از این طریق او را کنترل کند. لذا ایجاد بازدارندگی در منطقه آسیا اقیانوس آرام یکی از اهداف اصلی آمریکا است و قانون اختیارات دفاع ملی ۲۰۲۴ نیز بخش زیادی از سرمایه‌گذاری‌ها و تلاش‌های وزارتخانه را بر تقویت بازدارندگی هند و اقیانوس آرام متمرکز کرده است.

در این بخش از سری گزارش‌های بررسی قانون اختیارات دفاع ملی ۲۰۲۴ به بررسی بخش‌هایی از قانون می‌پردازیم که تلاش دارند بازدارندگی آمریکا را در برابر چین را در منطقه آسیا اقیانوس آرام افزایش دهند.

سیاست‌های کلی مطرح شده در قانون نسبت به منطقه هند و اقیانوس آرام

عنوان فرعی A از بخش ۱۳ قانون به موضوعات مربوط به منطقه هند و اقیانوس آرام می‌پردازد. احساس کنگره این است که وزارت دفاع باید به منظور پیشبرد مزیت نسبی ایالات متحده در رقابت استراتژیک با چین، به تقویت اتحادها و مشارکتهای دفاعی آمریکا در منطقه ادامه دهد. از جمله از طریق:

- تقویت همکاری با ژاپن، مطابق با معاهده همکاری و امنیت متقابل بین آمریکا و ژاپن (امضا شده در ژانویه ۱۹۶۰) از طریق توسعه قابلیت‌های نظامی پیشرفته، تقویت قابلیت همکاری در همه حوزه‌ها، و بهبود اشتراک‌گذاری اطلاعات؛

۱۰. <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/speeches-remarks/11/02/2022/fact-sheet-indo-pacific-strategy-of-the-united-states/>

- تقویت اتحاد ایالات متحده با جمهوری کره، از جمله با حفظ حضور تقریباً ۲۸۵۰۰ نفر از نیروهای مسلح ایالات متحده مستقر در این کشور و تأیید تعهد ایالات متحده به بازدارندگی گسترده با استفاده از طیف کامل توانمندی‌های دفاعی ایالات متحده، و با هماهنگی عمیق‌تر در مورد بازدارندگی هسته‌ای (مطابق با معاهده دفاعی متقابل بین ایالات متحده و جمهوری کره مصوب ۲۰۲۳)
- تقویت همکاری‌های دوجانبه و چندجانبه با استرالیا، مطابق با معاهده امنیتی بین استرالیا، نیوزیلند و ایالات متحده آمریکا (مصوب سپتامبر ۱۹۵۱) و از طریق مشارکت استرالیا، بریتانیا و ایالات متحده (AUKUS)
- پیشبرد اتحادیه‌های ایالات متحده با فیلیپین و تایلند و مشارکت ایالات متحده با سایر شرکا در انجمن کشورهای جنوب شرقی آسیا برای افزایش آگاهی حوزه دریایی، ارتقای حاکمیت و تمامیت ارضی، استفاده از فناوری و ترویج نوآوری، و حمایت از معماری منطقه‌ای فراگیر و باز و مبتنی بر قوانین
- گسترش تعامل ایالات متحده با هند، از جمله از طریق گفتگوی چهارجانبه امنیتی برای پیشبرد هدف منطقه آزاد و باز هند و اقیانوس آرام، و مشارکتهای دو و چند جانبه دیگر، مشارکت در تمرینات نظامی، گسترش تجارت دفاعی و همکاری بیشتر در زمینه امنیت دریایی.
- تقویت مشارکت ایالات متحده با تایوان با هدف ارتقای توان دفاعی او و ترویج روابط مسالمت‌آمیز بین‌تنگه‌ای
- تعامل با ایالات فدرال میکرونزی، جمهوری جزایر مارشال، جمهوری پالاو، و سایر کشورهای جزیره اقیانوس آرام با هدف تقویت امنیت منطقه‌ای و رسیدگی به مسائل مورد نگرانی دوجانبه، از جمله حفاظت از ماهیگیری در برابر ماهیگیری غیرقانونی
- تقویت وضعیت جمهوری سنگاپور به عنوان شریک اصلی همکاری امنیتی ایالات متحده و ادامه تقویت همکاری‌های دفاعی و امنیتی بین نیروهای نظامی جمهوری سنگاپور و ارتش ایالات متحده
- همکاری با کانادا، بریتانیا، فرانسه و سایر اعضای اتحادیه اروپا و سازمان پیمان آتلانتیک شمالی برای ایجاد ارتباط و پیشبرد چشم‌اندازی مشترک برای منطقه که اصولی، بلندمدت و مبتنی بر انعطاف‌پذیری دموکراتیک است.

گسترش ابتکار بازدارندگی اقیانوس آرام (PDI)

بخش ۱۳۰۲ قانون بر گسترش ابتکار بازدارندگی اقیانوس آرام^{۱۱} که سال ۲۰۲۱ تصویب شد، تأکید می‌کند و آن را تمدید می‌کند. این ابتکار یکی از زیرمجموعه‌های کلیدی تلاش‌های آمریکا برای تقویت بازدارندگی در منطقه و پاسخگویی به موقع به تهدیدات دشمنان و تقویت توان شرکا و متحدان منطقه‌ای آمریکا است که به دنبال تقویت حضور نیروهای آمریکایی، بهبود زیرساختها و آمادگی نیروهای ایالات متحده، تقویت مفاهیم عملیاتی و برنامه‌ریزی در منطقه است. وزارت دفاع با یک افزایش ۴۰ درصدی نسبت به قبل درخواست ۹.۱ میلیارد دلار بودجه برای این ابتکار را داشت.

11. Indo-Pacific Deterrence Initiative

همراهی کنگره با سیاست‌های چین‌زدایی دولت موجب شد که بودجه مصوب برای این ابتکار در قانون مصوب به ۱۴.۷ میلیارد دلار یعنی بیش از ۱۲۰ درصد افزایش یابد. در درخواست وزارت برای بودجه «ابتکار بازدارندگی اقیانوس آرام» تصریح شده است که این ابتکار تنها منابع و فعالیتهای وزارت دفاع برای بازدارندگی و رقابت با چین نیست، بلکه مجموع منابع و فعالیتهای وزارت دفاع مستقیم یا غیرمستقیم در حمایت از این ضرورت استراتژیک قرار دارند.

ابتکار کمپین هند و اقیانوس آرام

بخش ۱۳۰۴ به ایجاد ابتکار کمپین هند و اقیانوس آرام^{۱۳} می‌پردازد. این بخش بازتاب راهبرد ایجاد کمپین در استراتژی دفاع ملی ۲۰۲۲ است. این ابتکار افزایش فراوانی و مقیاس تمرینات انجام شده توسط فرماندهی هند و اقیانوس آرام ایالات متحده را تسهیل می‌کند و آنها را هدفمندتر می‌کند. همانطور که در ابتدا توضیح داده شد کمپین در این جا به معنای انجام و توالی فعالیت‌های نظامی مرتبط منطقی برای دستیابی به اهداف همسو با استراتژی، از جمله اصلاح محیط امنیتی در طول زمان به نفع ایالات متحده و متحدان و شرکای ایالات متحده در حالی که فعالیت‌های رقیب را محدود، ناامید و مختل می‌کند. و شامل فعالیت‌های نظامی برنامه‌ریزی شده عمدی در منطقه هند و اقیانوس آرام، تعاملات دوجانبه و چند جانبه با شرکای خارجی، آموزش، تمرین، نمایش، آزمایش و سایر فعالیت‌ها برای دستیابی به اهداف شرح داده شده است. این اقدامات تلاش دارد تا بیشتر تحرکات منطقه خاکستری چین را هدف قرار دهد. طبق این بخش وزیر دفاع باید ابتکار کمپین هند و اقیانوس آرام را مطابق با اهداف زیر ایجاد کند:

- تقویت اتحادها و مشارکت ایالات متحده با شرکای نظامی خارجی در منطقه هند و اقیانوس آرام؛
- جلوگیری از تهاجم نظامی دشمنان احتمالی علیه ایالات متحده و متحدان و شرکای او؛
- منصرف کردن رقبا استراتژیک از تلاش برای دستیابی به اهداف خود از طریق انجام فعالیت‌های نظامی زیر آستانه درگیری‌های مسلحانه سنتی؛
- بهبود درک نیروهای مسلح ایالات متحده از محیط عملیاتی در منطقه هند و اقیانوس آرام؛
- شکل دادن به درک دشمنان بالقوه از توانایی‌های نظامی ایالات متحده و متحدان و شرکای ایالات متحده در منطقه هند و اقیانوس آرام؛
- بهبود توانایی نیروهای مسلح ایالات متحده برای هماهنگی و عملیات با شرکای نظامی خارجی در منطقه هند و اقیانوس آرام؛

۱۳. INDO-PACIFIC CAMPAIGNING INITIATIVE.

کنگره مجوز بودجه ۱.۳ میلیارد دلاری برای فعالیت‌های کمپین در هند و اقیانوس آرام را تصویب کرده است که ۵۰۸ میلیون دلار بیشتر از بودجه درخواستی رئیس جمهور است.^{۱۳}

ابتکار آگاهی از قلمرو دریایی هند و اقیانوس آرام

بخش ۱۳۰۵ به ایجاد ابتکار آگاهی از قلمرو دریایی هند و اقیانوس آرام^{۱۴} می‌پردازد. و از وزیر دفاع می‌خواهد که با هماهنگی وزیر امور خارجه حداکثر ۹۰ روز پس از تاریخ تصویب این قانون به دنبال ایجاد این ابتکار با متحدان و شرکای ایالات متحده از جمله استرالیا، ژاپن و هند باشد. لازم به ذکر است که ایجاد این ابتکار در سال ۲۰۲۲ تحت عنوان «مشارکت هند و اقیانوس آرام برای آگاهی از دامنه دریایی» (IPMDA) در اجلاس Quad در توکیو اعلام شد. در آن زمان اعلام شد که این مشارکت یک ابتکار فناوری و آموزشی برای افزایش آگاهی از حوزه دریایی در منطقه هند و اقیانوس آرام و ایجاد شفافیت بیشتر در مسیرهای آبی حیاتی آن است. این ابتکار قصد داشت از فناوری‌های نوآورانه مانند جمع‌آوری داده‌های فرکانس رادیویی ماهواره‌ای تجاری استفاده کند و به شرکای خود در سراسر آسیای جنوب شرقی، منطقه اقیانوس هند و اقیانوس آرام اطلاعات تقریباً لحظه‌ای درباره فعالیت‌های انجام شده در مناطق دریایی‌شان ارائه دهد. ارتقا توانایی شرکای هند و اقیانوس آرام برای شناسایی و پاسخ سریع به طیف گسترده‌ای از چالش‌های مربوط به فعالیت‌های دریایی غیرقانونی مانند ماهیگیری غیرقانونی و گزارش نشده، رویدادهای آب و هوایی و بحران‌های انسانی بخشی از اهداف بلند این طرح بود. در نگاه کلان، آمریکا با ایجاد مراکز اطلاعات منطقه‌ای تحرکات دریایی چین را در سراسر منطقه دریایی هند و اقیانوس آرام می‌تواند تحت نظر داشته باشد. مصوب کنگره به این ابتکار وجه قانونی داده و تلاش‌ها برای آن را متمرکزتر خواهد کرد.

در قانون کنگره آمده است که این ابتکار اهداف زیر را دنبال می‌کند:

- افزایش توانایی متحدان و شرکای ایالات متحده در منطقه هند و اقیانوس آرام برای نظارت بر حوزه دریایی این منطقه
- استفاده از فناوری‌های نوظهور برای پشتیبانی از اهداف آگاهی قلمرو دریایی
- ارائه درک جامع از حوزه دریایی در منطقه هند و اقیانوس آرام، از جمله از طریق تسهیل به اشتراک گذاری اطلاعات در میان این متحدان و شرکا.

۱۳. <https://case.house.gov/news/documentsingle.aspx?DocumentID=۲۳۰۳>

۱۴. INDO-PACIFIC MARITIME DOMAIN AWARENESS INITIATIVE.

بخش‌های مرتبط با تایوان

بخش ۱۳۰۷ قانون به احساس کنگره در مورد روابط دفاعی با تایوان می‌پردازد. این بخش طبق رویه سابق تاکید می‌کند که سیاست چین واحد ایالات متحده، توسط قانون روابط تایوان و سه بیانیه بین ایالات متحده و چین و شش تضمین ارائه شده توسط ایالات متحده به تایوان هدایت می‌شود.

و تاکید می‌کند که تصمیم برای برقراری روابط دیپلماتیک با جمهوری خلق چین بر این مبنا بوده است که آینده تایوان با ابزارهای مسالمت‌آمیز تعیین خواهد شد. و هر تلاشی که بخواهد آینده تایوان را از روش‌های غیرمسالمت‌آمیز از جمله تحریم‌ها و ایجاد موانع تعیین کند از نظر آمریکا نگران‌کننده است. همچنین اشاره می‌کند که رفتار قهری و پرخاشگرانه فزاینده جمهوری خلق چین نسبت به تایوان مخالف انتظار راه حل مسالمت‌آمیز برای تعیین آینده تایوان است.

این بخش از ایالات متحده می‌خواهد که به حمایت خود برای توسعه نیروهای دفاعی توانمند، آماده و مدرن ضروری برای تایوان برای حفظ قابلیت‌های دفاعی کافی ادامه دهد. از جمله:

- حمایت از دستیابی تایوان به اقلام و خدمات دفاعی از طریق فروش نظامی خارجی، فروش مستقیم تجاری و همکاری صنعتی، با تاکید بر قابلیت‌هایی که از استراتژی نامتقارن پشتیبانی می‌کنند.
- حصول اطمینان از بررسی به موقع و پاسخ به درخواست‌های تایوان برای اقلام و خدمات دفاعی.
- انجام آموزش‌های عملی و تمرین‌های نظامی با تایوان که تایوان را قادر می‌سازد تا قابلیت‌های دفاعی کافی را حفظ کند، همانطور که در قانون روابط تایوان توضیح داده شده است.
- مبادلات بین مقامات دفاعی و افسران ایالات متحده و تایوان در سطوح استراتژیک، سیاستی و عملکردی، مطابق با قانون سفر تایوان به ویژه به منظور افزایش همکاری در برنامه‌ریزی دفاعی، بهبود قابلیت همکاری نیروهای نظامی ایالات متحده و تایوان؛ و بهبود نیروی ذخیره تایوان.
- همکاری با تایوان برای بهبود توانایی این کشور در به کارگیری قابلیت‌های نظامی به روش‌های نامتقارن، همانطور که در قانون روابط تایوان توضیح داده شده است.

این بخش همچنین از ایالات متحده می‌خواهد که حمایت خود را از یک جامعه آزاد و باز در مواجهه با تلاش‌های تهاجمی دولت جمهوری خلق چین برای محدود کردن یا تأثیرگذاری بر اعمال آزادانه حقوق و حق امتیاز دموکراتیک افزایش دهد.

برنامه آموزشی، مشاوره و ظرفیت‌سازی نهادی برای نیروهای نظامی تایوان

بخش ۱۳۰۹ قانون اختیارات دفاع ملی مطابق با قانون روابط تایوان و بر اساس بخش ۵۵۰۴ قانون تاب‌آوری افزایش یافته تایوان، وزیر دفاع را ملزم می‌کند تا با مشورت با مقامات مربوطه تایوان، یک برنامه جامع آموزشی، مشاوره و ظرفیت‌سازی نهادی برای نیروهای نظامی تایوان ایجاد کند.

همکاری امنیت سایبری نظامی با تایوان

بخش ۱۵۱۸ از وزیر دفاع می‌خواهد که حداکثر ۱۸۰ روز پس از تصویب قانون به دنبال تعامل با مقامات تایوانی برای همکاری در مورد فعالیت‌های دفاعی امنیت سایبری نظامی باشد. دفاع از شبکه‌ها، زیرساخت‌ها و سیستم‌های نظامی؛ مقابله با فعالیت‌های سایبری مخربی که چنین شبکه‌ها، زیرساخت‌ها و سیستم‌های نظامی را به خطر انداخته؛ استفاده از فناوری و خدمات امنیت سایبری تجاری و نظامی ایالات متحده برای تقویت و دفاع از چنین شبکه‌ها، زیرساخت‌ها و سیستم‌های نظامی و... بخش‌هایی از اقدامات خواسته شده قانون از وزارت دفاع است.

افزایش مشارکت دفاعی عمده با هند

بخش ۱۳۱۶ از وزیر دفاع می‌خواهد تا اطمینان حاصل کند که مطابق با وضعیت هند به عنوان شریک دفاعی اصلی آمریکا، آیا به طور مناسبی برای همکاری‌های دفاعی در نظر گرفته می‌شود. در این بررسی خواسته می‌شود که مسائل زیر مورد بررسی قرار گیرد:

- واجد شرایط بودن برای تأمین مالی برای شروع یا تسهیل پروژه‌های تحقیق، توسعه، آزمایش یا ارزیابی مشترک با وزارت دفاع، با اولویت پروژه‌ها در حوزه‌های اطلاعات، مراقبت و شناسایی؛ آگاهی از حوزه زیر دریا؛ نبرد و پشتیبانی هوایی؛ مهمات؛ و تحرک.
- واجد شرایط بودن برای انعقاد توافقنامه با وزارت دفاع برای ارائه همکاری دوجانبه یا چند جانبه آموزشی برای ایجاد ظرفیت در زمینه‌های عملیات ضد تروریستی؛ عملیات‌های ضد سلاح‌های کشتار جمعی؛ عملیات مبارزه با قاچاق مواد مخدر؛ عملیات مبارزه با جرایم سازمان یافته فراملی؛ عملیات امنیتی دریایی و مرزی؛ عملیات اطلاعات نظامی؛ عملیات آگاهی حوزه هوایی؛ و امنیت فضای سایبری و عملیات دفاعی فضای سایبری.
- واجد شرایط بودن برای انعقاد یادداشت تفاهم یا سایر موافقت‌نامه‌های رسمی با وزارت دفاع به منظور انجام پروژه‌های تحقیق و توسعه همکاری در مورد تجهیزات و مهمات دفاعی
- واجد شرایط بودن نهادهای هندی برای مناقصه قراردادهای تعمیر و نگهداری یا تعمیرات اساسی تجهیزات وزارت دفاع مستقر در خارج از ایالات متحده.

تمديد و اصلاح برنامه آزمایشی برای بهبود همکاری سایبری با شرکای نظامی خارجی در جنوب شرقی آسیا

بخش ۱۳۱۵ قانون خواهان تمديد و اصلاح برنامه همکاری سایبری با شرکای نظامی آمریکا در جنوب شرق آسیا است که اولین بار در قانون اختیارات دفاع ملی ۲۰۲۱ به منظور افزایش همکاری‌های سایبری آمریکا با شرکای تحت پوشش این قانون با هدف افزایش امنیت سایبری بیان شده است. شرکای نظامی تحت پوشش این قانون طبق قانون اختیارات دفاع ملی ۲۰۲۴، ویتنام، تایلند، اندونزی، فیلیپین و مالزی هستند.

گزارش در مورد افزایش همکاری امنیتی با ژاپن

بخش ۱۳۱۷ قانون از وزیر دفاع می‌خواهد که حداکثر تا ۱ ژوئن ۲۰۲۴ به کمیته‌های مربوطه کنگره در مورد تقویت همکاری امنیتی ایالات متحده با ژاپن گزارش دهد. این گزارش باید شامل:

- شرح فعالیت‌ها و سرمایه‌گذاری‌هایی که وزارت دفاع برای افزایش آموزش دوجانبه، تمرین‌ها، گشت‌های ترکیبی و سایر فعالیت‌ها بین نیروهای مسلح ایالات متحده و نیروهای دفاع شخصی ژاپن انجام داده؛ بهبود مکانیسم‌ها و فرآیندهای اشتراک‌گذاری اطلاعات، از جمله پذیرش پروتکل‌های امنیتی پیشرفت؛ و افزایش همکاری در زمینه ابتکارات فناوری پیشرفته؛ و شناسایی چالش‌های موجود در سر راه سرمایه‌گذاری و فعالیت‌های بالا.
- تجزیه و تحلیل امکان سنجی و توصیه در مورد اصلاح ساختارهای فرماندهی ایالات متحده در ژاپن برای هماهنگ کردن فعالیت‌ها و عملیات نظامی ایالات متحده، تکمیل تغییرات مشابه توسط نیروهای دفاع شخصی ژاپن و تسهیل برنامه‌ریزی و اجرای یکپارچه فعالیت‌های ترکیبی و همچنین تجزیه و تحلیل امکان سنجی و توصیه در مورد تغییرات اضافی در وضعیت نیروهای مسلح ایالات متحده در ژاپن

گزارش و اطلاعیه مربوط به انتقال کنترل عملیات به شبه جزیره کره

بخش ۱۳۱۸ قانون از وزیر دفاع گزارش و اطلاعیه‌ای در مورد وضعیت انتقال فرماندهی کنترل عملیات در زمان جنگ بر روی نیروهای مشترک ایالات متحده و جمهوری کره به کره جنوبی ارائه کند.

مطالعه و گزارش در مورد ساختار فرماندهی و وضعیت نیروهای مسلح ایالات متحده در منطقه هند و اقیانوس آرام

بخش ۱۳۱۹ قانون می‌خواهد که وزارت دفاع مطالعه و گزارش در مورد ساختار فرماندهی و وضعیت نیروهای مسلح ایالات متحده در منطقه هند و اقیانوس آرام به کمیته ارائه کند.

این گزارش باید شامل:

- ساختار سازمانی نیروهای مسلح ایالات متحده در حوزه مسئولیت فرماندهی هند و اقیانوس آرام؛
- موقعیت نیرو، پایگاه‌ها، دسترسی و توافقنامه‌های پرواز نیروهای مسلح ایالات متحده در این حوزه مسئولیتی؛
- هرگونه عملیات یا فرماندهی و کنترل چالش‌های ناشی از جغرافیا، وضعیت نیروهای مسلح ایالات متحده، یا سازمانی ساختار نیروهای مسلح ایالات متحده در این منطقه؛
- هرگونه توصیه‌ای برای تغییر ساختار به گونه‌ای که برای پاسخ به تغییرات محیط امنیتی، بهبود توانایی برای هماهنگی با شرکا و متحدان متناسب باشد.

موضوعات مرتبط به مشارکت AUKUS

زیر عنوان B از فصل ۱۳ قانون به موضوعات مربوط به مشارکت AUKUS می‌پردازد.

بخش ۱۳۲۱ بیان می‌کند که افزایش مشارکت امنیتی سه جانبه بین استرالیا، بریتانیا و ایالات متحده که در ماه سپتامبر ۲۰۲۱ اعلام شد AUKUS نامیده می‌شود و این مشارکت بر دو رکن استوار است:

- ایجاد مسیری برای استرالیا برای دستیابی به تسلیحات زیردریایی متعارف و مجهز به انرژی هسته‌ای
- تقویت همکاری سه جانبه (آمریکا انگلیس و استرالیا) متمرکز بر روی قابلیت‌های دفاعی پیشرفته، از جمله قابلیت‌های فراصوت و ضد مافوق صوت، فناوری‌های کوانتومی، فناوری‌های زیردریایی و هوش مصنوعی

بخش ۱۳۳۱ قانون به چارچوب‌های نظارت و پاسخگویی آمریکا در مشارکت AUKUS می‌پردازد و از وزیر خارجه می‌خواهد که یک مشاور ارشد برای نظارت و هماهنگی اجرای مشارکت AUKUS تعیین کند.

وظایف زیر برای مشاور ارشد در قانون در نظر گرفته شده است:

- هماهنگی تلاش‌ها برای اجرای مشارکت AUKUS در میان ادارات و دفاتر مربوطه وزارت امور خارجه که درگیر در اموری مانند صادرات تسلیحات، عدم اشاعه، بازراندگی، کمک‌های امنیتی، و روابط هند و اقیانوس آرام و بریتانیا هستند؛

- به عنوان رهبر در وزارت امور خارجه در مورد مسائل مربوط به مشارکت AUKUS در فرآیند بین سازمانی عمل کند؛ رهبری تلاش‌های دیپلماتیک مرتبط با مشارکت AUKUS با سایر دولت‌ها برای توضیح اینکه چگونه این مشارکت امنیت و ثبات را در منطقه هند و اقیانوس آرام افزایش می‌دهد را برعهده دارد؛
- به طور منظم با کمیته‌های مناسب کنگره مشورت کند و این کمیته‌ها را به طور کامل و در لحظه در مورد تمام جنبه‌های مشارکت AUKUS از جمله دستیابی استرالیا به زیردریایی‌های تسلیحات متعارف هسته‌ای؛ توسعه مشترک قابلیت‌های نظامی پیشرفته؛ و هر برنامه جدید تحت مشارکت AUKUS در جریان قرار دهد.

همچنین قانون از وزیر خارجه می‌خواهد که یک گروه ضربت تحت عنوان گروه ویژه در AUKUS ایجاد کند که زیر نظر مشاور ارشد رهبری می‌شود و هماهنگی در مورد امور داخلی مربوط به مشارکت AUKUS را برعهده دارند.

همچنین حداکثر ۱۲۰ روز پس از تاریخ تصویب این قانون، وزیر امور خارجه باید به کمیته‌های مربوطه کنگره گزارشی شامل شرح مفصل از کار برنامه‌ریزی شده مشاور ارشد و گروه ویژه در مورد مسائل مربوط به اجرای مشارکت AUKUS، میانگین زمان بررسی درخواست‌های دولت برای صدور مجوز برای صادرات اقلام دفاعی یا خدمات دفاعی به افراد، شرکت‌ها و دولت‌های استرالیا یا بریتانیا؛ میانگین زمانی که دولت برای بررسی درخواست‌های استرالیا و بریتانیا برای فروش نظامی خارجی صرف کرده از تاریخی که استرالیا یا بریتانیا نامه درخواستی را ارسال کردند تا زمانی که منجر به نامه پذیرش شد؛ تعداد درخواست‌های استرالیا و بریتانیا برای صدور مجوز صادرات اقلام دفاعی و خدمات دفاعی که رد شده یا با قید و شرط تأیید شده‌اند به تفکیک سال، ارائه دهد.

علاوه بر این، مشاور ارشد باید هر ساله گزارشی را به کمیته‌های مربوطه کنگره شامل موارد زیر ارائه کند:

- شرح مفصلی از هر موضوعی که نمایندگان ایالات متحده، بریتانیا یا استرالیا شناسایی کرده‌اند که اهداف اعلام‌شده مشارکت AUKUS را تهدید می‌کند یا در تضاد با آنهاست و هرگونه تلاش برای حل این مسائل؛
- اطلاعات مربوط به کمیته سیاست افشای ملی در رابطه با پذیرش دسته بندی طبقه بندی مربوط به هر سیاست افشای پیش بینی شده برای استرالیا و بریتانیا؛
- شرح مفصلی از تحقیقات وزارت امور خارجه در مورد موارد نقض بر اساس بخش ۳۸ قانون کنترل صادرات تسلیحات (۲۲ U.S.C. ۲۷۷۸) یا مقررات مرتبط که شامل شرکا یا نهادهای AUKUS در ایالات متحده، بریتانیا، و استرالیا می‌شود.

کار مشاور ارشد و کارگروه باید ۷ سال پس از تاریخ تصویب این قانون پایان یابد.

بخش ۱۳۳۲ از وزارت دفاع می‌خواهد که یک مقام ارشد غیرنظامی وزارت دفاع را برای نظارت بر فعالیت‌های وزارت دفاع مربوط به مشارکت AUKUS انتخاب کند.

همچنین حداکثر ۹۰ روز پس از تصویب قانون وزیر دفاع باید گزارشی حاوی یک طرح اجرایی که تلاش‌های وزارت دفاع در رابطه با مشارکت AUKUS را نشان می‌دهد به کنگره ارائه کند. این طرح باید شامل:

- جدول زمانی و نقاط عطف پیش‌بینی شده عمده برای اجرای مشارکت AUKUS.
- در نظر گرفتن پیامدهای طرح بر پایگاه صنعتی با توجه به گسترش ظرفیت ساخت زیردریایی موجود ایالات متحده برای برآوردن الزامات ایالات متحده، بریتانیا و استرالیا؛ تسریع در احیای قابلیت‌های ایالات متحده برای تولید اورانیوم بسیار غنی شده برای سوخت رآکتورهای زیردریایی؛ تثبیت بازارهای کالا و گسترش عرضه فولاد با عیار بالا و سایر منابع مورد نیاز برای بهبود شرایط کارخانه کشتی‌سازی و افزایش ظرفیت توان عملیاتی؛ و هماهنگی و همگام سازی فرصت‌های منبع یابی صنعتی در میان استرالیا، بریتانیا، و ایالات متحده.

بخش ۱۳۳ در مورد الزامات گزارش‌دهی منظم به کنگره در مورد مشارکت AUKUS است. این بخش رئیس جمهور را ملزم می‌کند تا حداکثر ۳۰ روز پس از امضا، نتیجه‌گیری، یا نهایه شدن هر سند غیر الزام آور مرتبط با مشارکت AUKUS به کنگره گزارش دهد.

همچنین حداکثر یک سال پس از تاریخ تصویب این قانون، و پس از آن هر دو سال یکبار، وزیر امور خارجه با هماهنگی وزیر دفاع و سایر رؤسای سازمان‌های مربوطه، باید به کمیته‌های مناسب کنگره گزارشی در مورد مشارکت AUKUS ارائه دهد. این گزارش باید شامل:

استراتژی: شناسایی شکاف‌های توانایی دفاعی و کمبود ظرفیت که مشارکت AUKUS به دنبال جبران آن است. و توضیحی در مورد هزینه کل ایالات متحده مرتبط با نیازهای فوق؛ و توضیح مفصلی در مورد اینکه چگونه افزایش دسترسی به پایگاه صنعتی استرالیا به تقویت موقعیت استراتژیک ایالات متحده در آسیا کمک می‌کند؛ توضیح مفصلی از مزایای نظامی و استراتژیک ارائه شده به پایگاه‌های دریایی استرالیا؛ ارزیابی دقیق از چگونگی کمک زیردریایی‌های تهاجمی هسته‌ای متعارف مستقل استرالیا به اهداف دفاعی و بازدارندگی ایالات متحده در منطقه هند و اقیانوس آرام؛

اجرای مشارکت AUKUS: پیشرفت در دستیابی به مسیر بهینه ایجاد شده برای توسعه زیردریایی‌های هسته‌ای مسلح متعارف استرالیا، از جمله شرح پیشرفت‌های استرالیا، بریتانیا و ایالات متحده برای انعقاد توافقنامه ماده ۱۴ با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی؛ شرح وضعیت تلاش‌های استرالیا، بریتانیا و ایالات متحده برای ایجاد زیرساخت‌های پشتیبانی برای استقرار زیردریایی‌های تهاجمی مجهز به انرژی هسته‌ای؛ به‌روزرسانی‌هایی در مورد تلاش‌های استرالیا، بریتانیا و ایالات متحده برای آموزش نیروی کاری که می‌تواند زیردریایی‌های تهاجمی مجهز به انرژی هسته‌ای را به طور متعارف بسازد، حفظ کند و به کار گیرد؛ شرح پیشرفت در ایجاد تأسیسات پشتیبانی زیردریایی با قابلیت میزبانی از نیروهای چرخشی در غرب استرالیا تا سال ۲۰۲۷؛ شرح پیشرفت‌های انجام شده در بهبود قابلیت‌های تولید زیردریایی ایالات متحده که ایالات متحده را قادر می‌سازد تا به اهداف خود از ارائه حداکثر پنج زیردریایی کلاس ویرجینیا به استرالیا از اوایل تا اواسط دهه ۲۰۳۰ برسد.

و همچنین بررسی پیشرفت‌ها در ستون دو مشارکت AUKUS شامل ارزیابی تلاش‌های استرالیا، بریتانیا و ایالات متحده برای تقویت همکاری در هشت زمینه قابلیت‌های زیر دریا، فناوری‌های کوانتومی، هوش مصنوعی و اتوماتیک، قابلیت‌های سایبری پیشرفته، توانایی‌های مافوق صوت و ضد مافوق صوت، جنگ الکترونیکی، نوآوری و به اشتراک گذاری اطلاعات. و ارزیابی از هر خط جدید تلاش ایجاد شده.

قسمت دوم از قوانین مرتبط با AUKUS شامل ساده‌سازی و حفاظت از نقل و انتقالات فناوری نظامی ایالات متحده می‌باشد. بخش ۱۳۴ می‌خواهد که رئیس جمهور سیاستها و رویه‌هایی را در فروش نظامی خارجی و فروش تجاری مستقیم در نظر بگیرد که به جز تایوان و اوکراین، اولویت برای استرالیا و بریتانیا باشد.

همچنین وزارت خارجه با مشورت وزارت دفاع باید یک سیاست برای انتقال فناوری‌های زیر به استرالیا، بریتانیا، و کانادا از طریق فروش نظامی خارجی و فروش مستقیم تجاری که مشمول معافیت مقررات بین‌المللی تجارت اسلحه نمی‌شود در نظر بگیرد:

(الف) فن‌آوری‌های مرتبط با ستون اول مرتبط با زیردریایی‌ها و سیستم‌های رزمی مرتبط؛ و (ب) فن‌آوری‌های مرتبط با ستون دو، از جمله موشک‌های مافوق صوت، قابلیت‌های سایبری، هوش مصنوعی، فن‌آوری‌های کوانتومی، قابلیت‌های زیردریایی و سایر فن‌آوری‌های پیشرفته.

همچنین وزیر امور خارجه و وزیر دفاع باید به منظور تسریع فرایندها به طور مشترک سیاست‌های بین‌سازمانی و دستورالعمل‌های اجرایی مربوط به درخواست‌های فروش نظامی خارجی و فروش مستقیم تجاری را بررسی و به روز کنند. بخش ۱۳۴۴ در مورد بررسی سریع مجوزهای صادراتی برای صادرات محصولات پیشرفته فناوری به استرالیا، بریتانیا، و کانادا می‌باشد. طبق این بخش حداکثر ۱۸۰ روز پس از تاریخ تصویب این قانون، وزیر امور خارجه با هماهنگی وزیر دفاع، باید روند قانون‌گذاری را برای ایجاد یک فرآیند تصمیم‌گیری سریع برای برنامه‌های صادراتی اقلام دفاعی تجاری، فن‌آوری‌های پیشرفته و خدمات دفاعی که تحت معافیت‌های مقررات بین‌المللی ترافیک اسلحه قرار نمی‌گیرند به استرالیا، بریتانیا، و کانادا آغاز کند.

طبق این قانون هرگونه درخواست صدور مجوز برای صادرات اقلام و خدمات دفاعی که مربوط به موافقتنامه دولت با دولت است باید ظرف ۳۰ روز پس از ارسال تایید، مسترد یا رد شود و برای سایر درخواست‌های مجوز، هر بررسی باید حداکثر تا ۴۵ روز پس از تاریخ درخواست تکمیل شود.

استراتژی موشکی هند و اقیانوس آرام

طبق بخش ۱۶۸۸ حداکثر ۱۸۰ روز پس از تاریخ تصویب این قانون، وزیر دفاع باید استراتژی موشک‌های متعارف برد زمینی در منطقه هند و اقیانوس آرام را به کمیته‌های دفاعی کنگره ارائه کند.

این استراتژی باید شامل:

- شکاف‌ها در توانایی‌های موشک‌های متعارف برد زمینی در حوزه مسئولیت فرماندهی هند و اقیانوس آرام ایالات متحده را ارزیابی کند.
- الزامات نظامی برای سیستم‌های موشکی متعارف برد زمینی، از جمله برد، نیروی محرکه، محموله، سکوی پرتاب، اثرات سلاح، و سایر عوامل مرتبط عملیاتی را شناسایی کند.
- مکان‌های استقرار احتمالی موشک‌های متعارف با برد زمینی در منطقه تحت مسئولیت فرماندهی هند و اقیانوس آرام ایالات متحده را شناسایی کند و مراحل مورد نیاز برای دریافت مجوز کشور میزبان برای استقرار این سلاح‌ها را ارزیابی کند.
- متحدان بالقوه، شرکا و مکانیسم‌های سازمانی برای تولید مشترک موشک‌های متعارف با برد زمینی جدید را شناسایی کند

اصطلاح موشک‌های متعارف با بردزمینی به معنی سامانه موشکی متحرک کروز یا مافوق صوت متحرک با برد کوتاه، میان‌برد یا بردی بین ۵۰۰ تا ۵۵۰۰ کیلومتر است.

بررسی وضعیت چین

بخش‌های متعددی از قانون به دنبال شناسایی وضعیت نیروهای دفاعی چین و همکاری‌های دفاعی و عملیاتی او با دیگران می‌باشد.

مطالعات شفافیت بودجه دفاعی جمهوری خلق چین

بخش ۱۳۱۳ قانون از وزیر دفاع می‌خواهد که حداکثر ۱۸۰ روز پس از تصویب این قانون به کمیته‌های دفاعی کنگره مطالعه‌ای در زمینه بودجه دفاعی جمهوری خلق چین ارائه دهد و تا ۹۰ روز بعد از آن وزیر دفاع باید بررسی تطبیقی بودجه دفاعی چین و آمریکا را ارائه دهد.

وزارت دفاع در این گزارش باید مبالغ سرمایه‌گذاری شده توسط چین را در زمینه‌های تحقیق و توسعه مرتبط با دفاع؛ تهیه سلاح از منابع داخلی و خارجی؛ عملیات و نگهداری؛ پرداخت و مزایا؛ ساخت و ساز نظامی؛ حقوق بازنشستگی نظامی؛ و هر دسته دیگری که وزیر مربوط می‌داند مشخص کند.

این گزارش نباید متکی به اعلامیه‌های رسمی دولت چین باشد، باید سیاست همجوشی نظامی-مدنی چین را در نظر بگیرد، و برآوردی از مخارج حذف شده در اطلاعیه‌های رسمی بودجه دفاعی چین را داشته باشد.

گزارش همکاری نظامی هسته‌ای قابل توجهی بین روسیه و چین

بخش ۱۶۴۹ قانون می‌خواهد که اگر فرمانده فرماندهی استراتژیک ایالات متحده احتمال همکاری نظامی قابل توجهی بین روسیه و چین مرتبط با هسته‌ای و یا قابلیت‌های استراتژیک می‌دهد به کمیته‌های دفاعی کنگره گزارش دهد.

تحقیق و تجزیه و تحلیل در مورد بازدارندگی چند قطبی و دینامیک تشدید.

بخش ۱۹۶۰ از وزیر دفاع می‌خواهد که حداکثر تا ۹۰ روز پس از تاریخ تصویب این قانون با یک مرکز تحقیقاتی وابسته به دانشگاه که دارای تخصص در بازدارندگی استراتژیک است برای انجام تحقیق و تجزیه و تحلیل در مورد بازدارندگی چند قطبی و دینامیک تشدید آن به توافق برسد. تحقیق و تجزیه و تحلیل انجام شده باید شامل موارد زیر باشد:

- پیامدهای بازدارندگی استراتژیک و تعهدات متحدین با توجه به ظهور دومین قدرت هسته‌ای نزدیک به همتا.
- ساختارهای متعارف، استراتژیک و نیروی هسته‌ای جایگزین بالقوه برای بهینه‌سازی بازدارندگی دو قدرت هسته‌ای نزدیک به همتا. کمکی که از طریق خنثی کردن قابلیت‌های غیراستراتژیک در بازدارندگی استراتژیک انجام می‌شود.

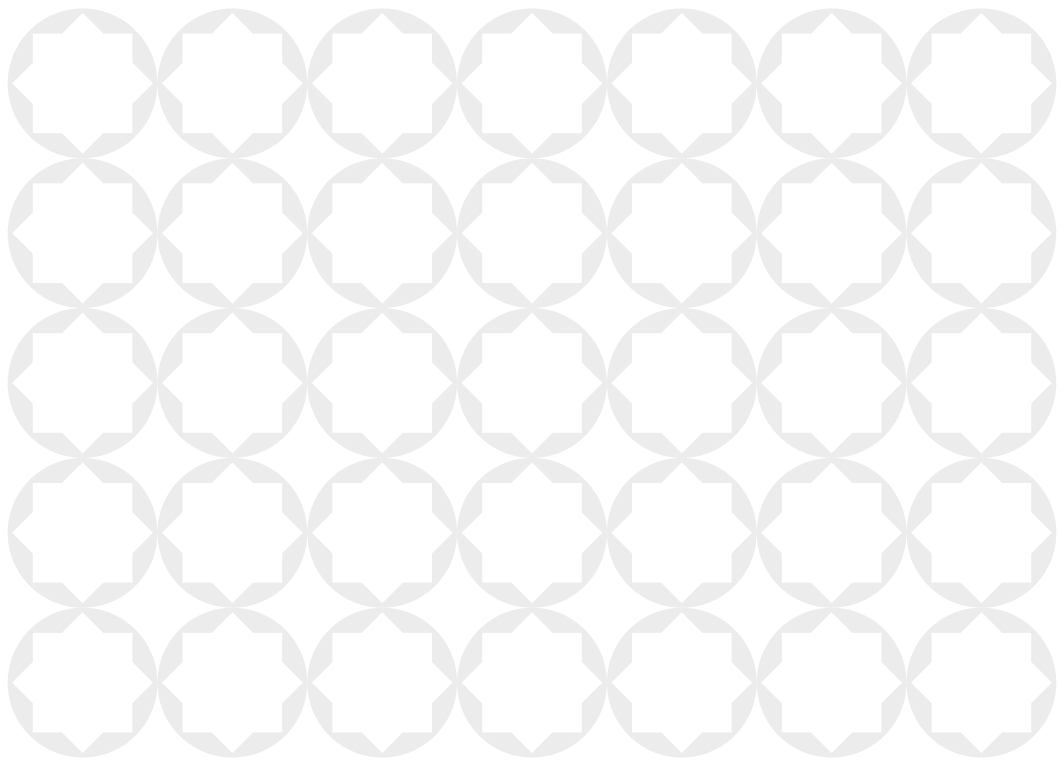

- الگوهای تشدید ناشی از عملیات استراتژیک روسیه برای نابودی اهداف بسیار مهم مفهوم عملیاتی و گزینه‌های پاسخ برای ایالات متحده.
- تلاش‌های چندجانبه که می‌تواند به بازدارندگی استراتژیک چند قطبی و پویایی تشدید کمک کند.
- قابلیت‌ها و عملیات کافی برای اطمینان از متحدان اروپایی و اقیانوس آرام.

جمع‌بندی

آمریکا به خوبی تهدید ناشی از قدرت رو به افزایش چین را درک کرده است. و دریافته است که مهار چین جز با همکاری متحدین و شرکای آمریکا امکان پذیر نیست، لذا ضمن رصد دقیق تحرکات دفاعی چین به دنبال آن است که با تقویت اتحادها و مشارکتهای دفاعی خود در منطقه هند و اقیانوس آرام محیط امنیتی را علیه چین شکل دهد که مانع از توسعه نفوذ و قدرت دفاعی چین شود.

به دلیل پیوستگی شدید ساختارهای اقتصادی و فناوری بین چین و سایر نقاط جهان و خصوصا آمریکا راهبرد دفاعی آمریکا منحصر در تحرکات امنیتی نظامی نشده و آمریکا تلاش می‌کند تا با گسترش منافع امنیتی به سایر حوزه‌های اقتصادی و فناوری و انجام اقدامات متعدد در این زمینه توان دفاعی خود را در برابر چین افزایش دهد. نکاتی که در قانون اختیارات دفاع ملی در این موارد مورد توجه قرار گرفته است در بخش‌های بعدی این گزارش بررسی خواهد شد.

ISA CENTER
International & Strategic
Analysis Center